

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 43314-05-11

1

לפני:

**כב' השופטת הדס יהלום, סגנית נשיאה
נציג ציבור (מעסיקים) מר יעקב ענב**

התובעת

**ברדוגו קרן אור
ע"י ב"כ עו"ד מוטי דזנה**

-

הנתבעת

**לחם שמיים ח.פ. 513803338
ע"י ב"כ עו"ד נאור ירון**

2

3

פסק דין

4

5

1. התובעת הגישה תביעה לתשלום פיצויי פיטורים וזכויות נוספות, בגין תקופת העסקתה בנתבעת.

6

7

8

2. ביום 25/9/11 ניתן כנגד הנתבעת פסק דין בהעדר הגנה. הנתבעת הגישה בקשה לביטול פסק הדין.

9

10

על פי החלטה מיום 1/5/12 בוטל פסק הדין.

11

12

3. הנתבעת לא התייצבה לדיון שנקבע ליום 19/7/12.

13

במועד זה ניתן פסק דין נוסף, על יסוד האמור בכתב התביעה.

14

15

4. בעקבות בקשת פירוק שהגישה התובעת לבית המשפט המחוזי, הגישה הנתבעת ביום 15/12/13 בקשה לביטול פסק הדין השני.

16

17

במסגרת דיון בבקשה, ניתנה החלטה מיום 22/4/14 המורה על תשלום סך 8,200 ₪ בגין רכיבי חופש והבראה וכן הפקדת סך 27,000 ₪ בקופת בית הדין, כתנאי לביטול פסק הדין.

18

19

20

21

5. מששולמו הסכומים, בוטל פסק הדין והתיק נקבע לדיון הוכחות.

22

23

6. התובעת העידה בפנינו.

24

מטעם הנתבעת העיד אחד המנהלים מר איציק אנקונינה.

1 מתוך 9

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 43314-05-11

- 1 לאחר מכן הוגשו סיכומים בכתב.
- 2
- 3 אלה העובדות העולות מחומר הראיות: .7
- 4 א. הנתבעת ניהלה מסעדות ובתי קפה – "מצדה" ו- "ביץ' בר" בראשון
5 לציון. בית הקפה עבד לאורך כל השנה. ה"ביץ' בר" עבד רק בחודשי
6 הקיץ.
- 7 ב. התובעת הועסקה על ידי הנתבעת תחילה כמלצרית ולאחר מכן
8 כאחראית משמרת מחודש יוני 2006.
- 9 ג. בחודשים נובמבר 2007 עד ינואר 2008 (3 חודשים) התובעת לא עבדה.
10 ד. התובעת חזרה לעבודה בחודש פברואר 2008 ועבדה עד להתפטרותה
11 בחודש ינואר 2010.
- 12 ה. התובעת נתנה לנתבעת הודעה מוקדמת לפני התפטרות.
13
- 14 הפסקה בעבודה .8
- 15 התובעת טוענת כי יש לראות את תקופת העבודה ברצף, מחודש יוני 2006.
16 לטענתה, בחודש נובמבר 2007 ביקשה חופשה לשלושה חודשים ובקשתה
17 אושרה.
- 18 הנתבעת טוענת שהתובעת עזבה את העבודה וחזרה לאחר שלושה חודשים,
19 כעובדת חדשה.
- 20
- 21 הנתבעת לא הוכיחה שנערך לתובעת גמר חשבון בחודש נובמבר 2007 או
22 בסמוך.
- 23 בתלושי השכר בשנת 2007 (לפני העזיבה) נרשם מועד תחילת עבודה 1/07, אף
24 שאין חולק שהתובעת התחילה לעבוד ביוני 2006.
- 25 לאחר שחזרה לעבודה, בחודש פברואר 2008, נרשם בתלושי השכר מועד
26 תחילת עבודה 1/2/08.
- 27 בתלוש ינואר 2009, נרשמו לתובעת 19.12 ימי חופש אף שלשיטת הנתבעת,
28 עבדה באותה עת שנה אחת בלבד (מפברואר 2008).
- 29 מנהל הנתבעת נשאל על כך ולא ידע להסביר מדוע בחלוף שנה נרשמו 19 ימי
30 חופש.
31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 43314-05-11

10. העובדה שלא נערך לתובעת גמר חשבון, כמו גם העובדה שנרשמו לה 19 ימי חופש בחלוף שנה לחזרתה לעבודה, מחזקים את עדות התובעת לפיה יצאה לחופשה בת שלושה חודשים, בהסכמת הנתבעת, וחזרה לעבודה בתום החופשה.
11. לאור האמור, יש למנות את הוותק של התובעת מחודש יוני 2006.
12. נסיבות סיום יחסי עובד ומעביד
 התובעת התפטרה מעבודתה תוך שנתנה לנתבעת הודעה מוקדמת קודם להתפטרות.
 התובעת טוענת שהתפטרה בנסיבות המזכות אותה בפיצויי פיטורים.
 בכתב התביעה טענה להתפטרות עקב:
 א. אי הקצאת משמרות (כפי שהיה נהוג במשך העבודה).
 ב. הפחתת שכר מ- 300 ₪ ל- 260 ₪ למשמרת.
 ג. אי תשלום שעות נוספות בתקופה האחרונה לעבודה.
13. הנתבעת טוענת כי העבודה בביץ' בר היא קשה ומאומצת ולכן השכר שם גבוה – 300 ₪ ליום. לטענת הנתבעת בתצהיר מנהלה, התובעת ידעה שכאשר תחזור לעבוד בבית הקפה מצדה, בתום הקיץ, יחזור השכר להיות בסך 260 ₪ למשמרת.
14. במהלך עדותה של התובעת התברר לראשונה שבכל חודש קיבלה שכר בסך 5,000 ₪ ועוד 1,000 ₪ במזומן. התשלום במזומן השתלם מטיפים של לקוחות, אף כאשר התובעת עבדה כאחמ"ש ולא קיבלה טיפים.
 התובעת נשאלה באיזה חודש קיבלה 260 ₪ והשיבה שלא קיבלה 260 ₪.
- לדבריה:
 "הוא אמר לי שהוא רוצה להוריד ל- 260 ₪. אני לא הסכמתי והוא נתן לי 280 ₪ על דעת עצמו ולכן עזבתי".
15. מנהל הנתבעת אישר שהשכר עמד על הסכום הנקוב בתלוש ועוד 1,000 ₪ שהתקבלו מטיפים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 43314-05-11

- 1 העד נשאל האם יוסי הודיע לתובעת שבכוונתו להפחית בשכרה והשיב:
- 2 "לא. יוסי עובד בקפה מצדה. בביץ' בר היה מנהל אחר. אולי שם נתנו לה
- 3 שכר גבוה יותר אבל אני לא סגור על זה וגם אם כן, זה היה מטיפים ולא
- 4 משכר בסיס וכשהיא חזרה למצדה היא חזרה לשכר של מצדה. זה היה אותו
- 5 שכר בסיס ...
- 6 אף אחד לא רצה להוריד לה. אולי היא עלתה לביץ' בר והיה לה שכר גבוה
- 7 יותר מטיפים ברמה של המנהל".
- 8
- 9 16. עיון בתלושי השכר מעלה ששכרה של התובעת בחודשים האחרונים לעבודה
- 10 עמד על 4,925 ₪ (החל מחודש 1/09).
- 11 בחודש 10/09 עמד השכר על 4,600 ₪ ובחודש 11/09 עמד על 3,345 ₪. בחודש
- 12 12/09 עמד השכר על 4,465 ₪.
- 13
- 14 17. מתלושי השכר עולה ירידה בשכר מ- 4,925 ₪ ל- 3,345 ₪ ו- 4,465 ₪.
- 15 התובעת הקליטה שיחה שלה עם אחד המנהלים – אלישע. עיון בתמליל מעלה
- 16 שהתובעת מאשרת כי בתקופה האחרונה לעבודה לא עבדה באופן מלא, ביקשה
- 17 לנצל ימי חופש, בשבוע האחרון לעבודה לא עבדה באופן מלא וביקשה לנצל ימי
- 18 חופש, בשבוע האחרון לא עבדה בכלל.
- 19 עוד נשמעה אומרת שבחודש האחרון הופחת השכר מ- 300 ₪ ל- 280 ₪ (ולא
- 20 260 ₪ כפי שטענה בכתב התביעה).
- 21 עוד אישרה התובעת בתמליל כי בשנה קודם לכן, בחודשי החורף, שכרה
- 22 הופחת ל- 270 ₪ (עמ' 5 ש' 2).
- 23
- 24 18. מהתמליל עולה שהפחתת השכר (20 ₪ ליום, עמ' 9 ש' 7) נבעה מהאטה בעסק
- 25 בחודשי החורף. הצפי של המנהל – אלישע, כי בעוד חודש חודשיים העניינים
- 26 יסתדרו.
- 27 מהתמליל עולה שהתובעת לא הסכימה להמתין:
- 28 "אני, מותר לי לבחור לא, אה, לא לעבוד בשכר מסויים כאן?" (עמ' 10 ש' 12).
- 29
- 30 19. מחומר הראיות ומהמל"ל עולה כי התובעת השתכרה 5,000 ₪ בצירוף 1,000 ₪
- 31 מטיפים, עד לחודשי החורף שבהם הופחת שכרה ל- 280 ₪ ליום.
- 32 גם בשנים קודמות, בחודשי החורף, הופחת השכר (בשנה קודם לכן עמד על
- 33 270 ₪).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 43314-05-11

- 1 התובעת ידעה על ההבדלים בשכר בין חודשי הקיץ שהם חודשים עמוסים
 2 ובהם יש עבודה גם בביצי בר, לבין חודשי החורף שבהם העבודה מועטה.
 3 התובעת עובדת במקום שנים ארוכות. הנוהל היה מוכר לה.
 4 בשנה שבה עזבה, לא הסכימה עם השינוי בשכר ועמדה על כך שהשכר יישאר
 5 300 ₪ ליום גם בחודשי החורף.
 6 על רקע זה עזבה את העבודה.
- 7
- 8 20. סיכום חומר הראיות מעלה שהתובעת התפטרה על רקע הפחתה של 20 ₪
 9 בשכרה. התובע לא הוכיחה שהופחתו 40 ₪ למשמרת, כפי שנטען בכתב
 10 התביעה.
 11 הובהר שמדובר בהפחתה זמנית, לחודשי החורף, שנהגה גם בשנים קודמות
 12 שבהם עבדה.
 13 משהוכח שהעסק פועל באופן עונתי וכי מידי שנה בחודשי החורף השכר
 14 מופחת, הרי שלא הוכחה הרעת תנאים שהצדיקה התפטרות המזכה בפיצוי
 15 פיטורים, בכל הנוגע לשכר עבודה.
- 16
- 17 21. התובעת טוענת בנוסף שהתפטרה בשל כך שלא שולם לה שכר על עבודה
 18 בשעות נוספות.
 19 בתצהיר העדות הראשית טענה שעבדה שעות רבות בכל משמרת ולא קיבלה על
 20 כך שכר.
 21 בתמליל השיחה שניהלה עם איציק אנקונינה לאחר שהתפטרה, אישרה שלא
 22 בכל פעם עבדה שעות נוספות וכי כאשר עבדה בשעות נוספות, מדובר על 11 –
 23 10 שעות למשמרת.
- 24
- 25 22. הנתבעת לא הציגה דו"ח שעות אף שהיה כזה במקום העבודה.
 26 על פי עדות מנהלה, עקב נפילת מתח, הנתבעת לא יכולה להמציא את דו"ח
 27 השעות כיום. יחד עם זאת אישר שבחודשי הקיץ לעיתים המשמרות התארכו
 28 מעבר לשעות הרגילות.
- 29
- 30 23. אין חולק שהתובעת לא קיבלה תשלום עבור שעות נוספות אף שלעיתים,
 31 בעיקר בחודשי הקיץ, עבדה בשעות נוספות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 43314-05-11

- 1
24. משהוברה שאכן עבדה בשעות נוספות ולא קיבלה על כך תשלום ומשהוברה
 2 שהלינה על כך ושזו היתה אחת הסיבות להתפטרות, הרי שהתובעת זכאית
 3 לפיצוי פיצורים בשל נסיבות שבהן לא יכולה היתה להמשיך לעבוד.
 4
25. על פי עדות מר אנקונינה, שכרה של התובעת בחודשי העבודה האחרונים עמד
 6 על 6,000 ₪ (5,000 ₪ ועוד 1,000 ₪ במזומן, מטיפים). מתלושי השכר עולה
 7 שהשכר בתלוש עמד על כ- 5,000 ₪.
 8 עבור תקופת העבודה, 42 חודשים בניכוי 3 חודשי חופשה ללא תשלום, זכאית
 9 התובעת לפיצויי פיצורים בסך 19,500 ₪.
 10
26. משמדובר בהתפטרות ונוכח מחלוקת של ממש בשאלת הזכאות לפיצויי
 12 פיצורים, אין מקום לחייב את התובעת בתשלום פיצויי הלנה.
 13
27. פדיון חופש
 15 בתלושי השכר נוהל רישום של ימי החופשה, לכל הפחות החל מחודש ינואר
 16 2009.
 17 מהתלושים עולה שהתובעת ניצלה ימי חופש ואכן, התובעת בעדותה הודתה
 18 שניצלה ימי חופש וקיבלה על כך תשלום.
 19 מהתמליל עולה שבחלק מהתקופה ביקשה לנצל ימי חופשה ושהתנה בחופשה.
 20 על פי תלושי השכר נותרו לתובעת 17 ימי חופשה בלתי מנוצלים.
 21 בחודש ינואר 2009, החודש האחרון לעבודה, שולם 1,500 ₪.
 22
28. לאור הרישום בתלושי השכר, שלא נסתר ולאור הודאת התובעת, זכאית
 24 התובעת ל- 17 ימי חופשה, לפי תעריף 300 ₪ ליום (לפני הפחתת השכר), סה"כ
 25 5,100 ₪ (בכתב התביעה צויין 5,004 ₪).
 26
29. שעות נוספות
 28 התובעת טוענת שעבדה ימי עבודה ארוכים, לעיתים 10 עד 14 שעות למשמרת,
 29 אך לא קיבלה תשלום עבור שעות נוספות.
 30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 43314-05-11

- 1 התובעת הגישה תביעה על שעתיים נוספות ליום, 22 משמרות לחודש, סה"כ
2 39,600 ₪.
- 3 בתמליל השיחה שהגישה התובעת, עם איציק ויוסי (מנהלי הנתבעת) עולה
4 תימוכין לעבודה מעל 8 או 9 שעות למשמרת. יחד עם זאת, התובעת מודה
5 בתמליל שלא בכל החודשים עבדה 22 משמרות לחודש.
6
- 7 30. בתצהיר הנתבעת נטען כי עקב נפילת מתח נפגע המחשב בבית העסק ולא ניתן
8 להוציא דו"ח על שעות העבודה של התובעת.
9
- 10 31. נטל ההוכחה להוכיח את שעות העבודה, מוטל על הנתבעת.
11 משהנתבעת לא הרימה את נטל ההוכחה, זכאית התובעת לתשלום עבור
12 השעות כפי שתבעה בכתב התביעה, ובהתאם להיפוך נטל הראיה כמפורט
13 בתיקון 24 לחוק הגנת השכר.
14
- 15 32. בתלושי השכר של התובעת מופיעים מספר ימי עבודה שונה בכל חודש. יחד עם
16 זאת, השכר המפורט בתלושים לא השתנה.
17 לכן, יש לחשב שעות נוספות לתובעת לפי משרה מלאה, סה"כ 60 שעות נוספות
18 לחודש.
19 על אף האמור, התובעת בכתב התביעה דרשה תשלום עבור 25% ו- 50% בלבד
20 מהשכר השעתי ולכן לא ניתן לפסוק מעבר לסכומים שתבעה. על פי חישוב
21 התובעת, מדובר על 45 ₪ ליום עבודה, לפי 22 משמרות לחודש ו- 39 חודשי
22 עבודה, סה"כ 38,610 ₪.
23
- 24 33. תשלום עבור עבודה בימי המנוחה השבועית
25 התובעת עבדה בסופי שבוע, בימי שישי ושבת.
26 לטענתה, לעיתים עבדה משמרות כפולות אף שסוגיה זו לא הוכחה.
27 משעבדה בשבתות, זכאית לתשלום תוספת 50% לשעה עבור עבודה בשבת.
28 הנתבעת לא הציגה דו"ח נוכחות ולפיכך לא עמדה בנטל הראיה המוטל עליה
29 בסוגיה זו.
30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 43314-05-11

- 1 130 סה"כ 260 ₪, מהשכר בסך 50% תשלום דורשת תובעת, התובעת דורשת תשלום 50% מהשכר בסך 260 ₪, סה"כ 130 .34
- 2 ₪ לכל יום עבודה בשבת. תחשיב התובעת מתקבל עבור 39 חודשי עבודה (ולא
- 3 40 כפי שתבעה).
- 4 הנתבעת תשלם לתובעת 20,280 ₪ עבור עבודה בשבת.
- 5
- 6 דמי הבראה .35
- 7 הנתבעת לא הוכיחה ששילמה לתובעת דמי הבראה.
- 8 התובעת זכאית לדמי הבראה עבור השנתיים האחרונות לעבודה, סה"כ 5,264
- 9 ₪ (14 יום).
- 10
- 11 פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לפנסיה .36
- 12 הנתבעת מודה שלא הפרישה עבור התובעת סכום כלשהו לפנסיה, זאת בניגוד
- 13 להוראות צו ההרחבה הכללי במשק.
- 14
- 15 על הנתבעת לשלם לתובעת 4,771 ₪, כפי שתבעה בכתב התביעה. .37
- 16
- 17 דמי חגים .38
- 18 הנתבעת לא הוכיחה ששילמה לתובעת דמי חג.
- 19 כפי שעולה מהסכומים המפורטים בתלושי השכר, התובעת עבדה במשרה
- 20 מלאה (אף שבחלק מהתלושים נרשמו ימי עבודה חלקיים).
- 21 בהעדר הוכחה מטעם הנתבעת, זכאית התובעת ל- 8 ימי חג לשנה (כפי שתבעה
- 22 בכתב התביעה), סה"כ 7,280 ₪.
- 23
- 24 הפרשי שכר .39
- 25 משהוכח שהשכר לא הופחת ל- 260 ₪ למשמרת מעולם, התביעה ברכיב זה
- 26 נדחית.
- 27
- 28 סוף דבר .40
- 29 התביעה מתקבלת.
- 30 הנתבעת תשלם לתובעת:
- 31 א. פיצויי פיטורים בסך 19,500 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 43314-05-11

- 1 ב. פדיון חופש בסך 5,004 ₪.
- 2 ג. שעות נוספות בסך 38,610 ₪.
- 3 ד. עבודה במנוחה שבועית בסך 20,280 ₪.
- 4 ה. פיצוי אי הפרשה לפנסיה בסך 4,771 ₪.
- 5 ו. דמי הבראה בסך 5,264 ₪.
- 6 ז. דמי חגים בסך 7,280 ₪.
- 7 ח. הפרשי הצמדה וריבית כחוק בגין כל אחד מהסכומים הנ"ל, מיום
8 הגשת התביעה – 24/5/11 ועד לתשלום בפועל.
- 9
- 10 41. מהסכומים הנ"ל ינוכה סך 8,200 ₪ (ששולמו לתובעת בעקבות ההחלטה על
11 ביטול פסק דין) בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 22/4/14 ועד היום.
- 12
- 13 42. הפיקדון שהפקידה הנתבעת בקופת בית הדין, ישוחרר לטובת התובעת. הסכום
14 שישוחרר, יופחת מהסכומים בהם חוייבה הנתבעת על פי פסק הדין.
- 15
- 16 43. בשים לב להליכים הרבים שהתקיימו בתיק, לרבות פסקי דין שניתנו ובקשות
17 לביטולם ובשים לב לתוצאות ההליך, הנתבעת תשלם הוצאות שכ"ט עו"ד בסך
18 15,000 ₪, צמודים כחוק מהיום.
- 19
- 20
- 21

ניתן היום, 11/3/15, בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

הדס יהלום, סגנית נשיאה

נציג ציבור מר ענב

22
23
24